

(75) Podsjećajući Musaa na uvjet koji mu je, ono onda, postavio, el-Hidr reče: "Zar te nisam upozorio da se nećeš moći suzdržati kad vidiš neke moje postupke u čiju suštinu nećeš proniknuti?"

(76) Musa obeća: "Ako te bilo šta nakon ovog budem pitao, nemoj se družiti sa mnom. Ja sam se već tri puta usprotivio tvojoj naredbi i stigao sam do granice kada možeš napustiti druženje sa mnom."

(77) Oni nastaviše putovati, a kad dođoše u jedan grad, zamoliše njegove stanovnike da ih nahrane, jer su gosti, no ovi to odbiše. Musa i Hidr tad vidješe neki zid koji tek što se nije **srušio**, pa ga Hidr ispravi i učvrsti. **Musa se iznenadi i reče Hidru:** "Treba si im naplatiti ovu uslugu, pa da sebi kupimo hranu, jer nam ovi ljudi uskratiše gostoprimstvo."

(78) El-Hidr reče: "Došlo je vrijeme da se nas dvojica rastanemo. A prije nego što se konačno razdvojimo, objasniti ću ti neosnovanost tvojih prigovora u vezi s mojim postupcima."

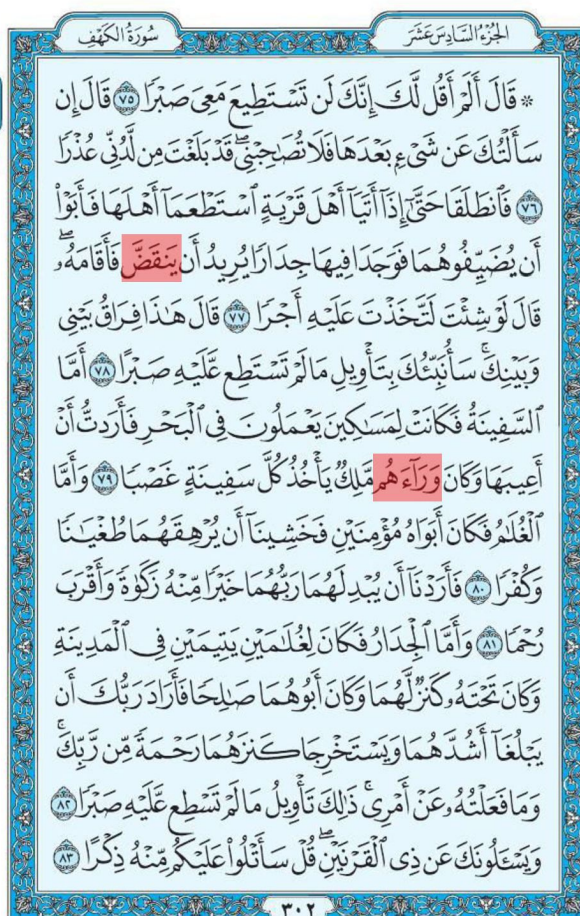
(79) "Što se tiče one lađe čiju sam podnu dasku odvalio", el-Hidr reče, "ona pripada siromasima koji žive prevozeći putnike na moru. **Ispređ** njih nalazi se nepravedan vladar koji otuđuje svaku ispravnu lađu, pa sam htio da je malo oštetim kako im je onaj tiranin ne bi oduzeo."

(80) El-Hidr zatim reče: "Kad je posrijedi dječak kojeg sam ubio, on je postao nevjernik, po znanju Uzvišenog Allaha, a roditelji su mu vjernici. Da sam ga ostavio u životu, on bi, uistinu, utjecao na svoje roditelje da i oni postanu nevjernici, iz ljubavi prema njemu, ili zbog toga što bi materijalno zavisili od njega."

(81) "Željeli smo da im Allah, umjesto njega, podari boljeg, poslušnijeg i vrijednijeg dječaka", dodao je.

(82) I naposljetku je el-Hidr kazao: "Kad je riječ o onom zidu što sam ga ispravio i učvrstio, on je pripadao dvojici dječaka, siročadi iz onog grada u kojem smo bili, a ispod zida nalaze se zlato i srebro, njihova svojina. Otac im je bio dobar i bogobožan čovjek, pa je Allah, iz Svoje dobrote, želio da oni odrastu i izvade blago ispod zida. Jer da je zid pao, blago bi se otkrilo i bilo podložno propasti. Ništa od ovog nisam učinio po svom nahodaњу, već Allahovom voljom i naredbom. To je objašnjenje za moje postupke koje si osudio. Eto tako je bilo, a ti nisi bio upućen u suštinu stvari, pa se nisi mogao suzdržati komentara."

(83) Pitaju te židovi i nevjernici, Vjerovjesniče, o pravednom vladaru Zulkarnejnu. Odgovori im da ćeš ih o tome obavijestiti po istini, da bi primili savjet i izvukli pouku.

(84) Svemogućí je Allah omogućio Zulkarneju da vlada Zemljom i dao mu je sve što je potrebno za to.

(85) Ovaj ajet znači da je Zulkarnejn poduzimao sve potrebne korake i koristio se svim sredstvima koja smo mu pružili, da bi ostvario ono što je htio ostvariti. On se uputio prema zapadu.

(86) Kad je Zulkarnejn stigao do mjesta gdje Sunce zalazi, učinilo mu se da ono zalazi u jedan **vreo izvor, u crno blato**. Na tom je mjestu zatekao neki narod pa mu Gospodar naredi da ih ili kazni, ubijajući ih i zarobljavajući – ako ne budu vjerovali u Allaha, ili da se prema njima pak odnosi na najljepši način.

(87) Zulkarnejn reče: "Što se tiče onih koji ne vjeruju u Allaha, i ostanu na tome nakon što ih pozovemo da Allaha obožavaju, njih ću pobiti, a kad se vrate Allahu, na Sudnjem danu, On će ih vječno i zauvijek kažnjavati u vatri."

(88) "A kad je riječ o onima koji vjeruju u Allaha, slijede Njegove poslanike, izvršavaju vjerske naredbe i sustežu se od vjerskih zabrana, njih čekaju džennetske bašče u kojima će zauvijek boraviti; prema takvima ćemo postupati blago, plemenito i humano", kazao je.

(89) Potom se Zulkarnejn vrati suprotno od prvog usmjerenja, na istok.

(90) Kad on dođe do mjesta gdje Sunce izlazi, tamo zateče narod koji nije imao ništa čime bi se zaštitio od sunčeve toplote, niti kuća, pa ni drveća koje bi mu pravilo hlad.

(91) Tako se desilo u vezi Zulkarnejna. Allah Svojim znanjem obuhvata sve detalje vezane za snagu i vlast koju je Zulkarnejn imao.

(92) Zatim je Zulkarnejn nastavio putovati, usmjerivši se novim putem, osim prva dva, između istoka i zapada.

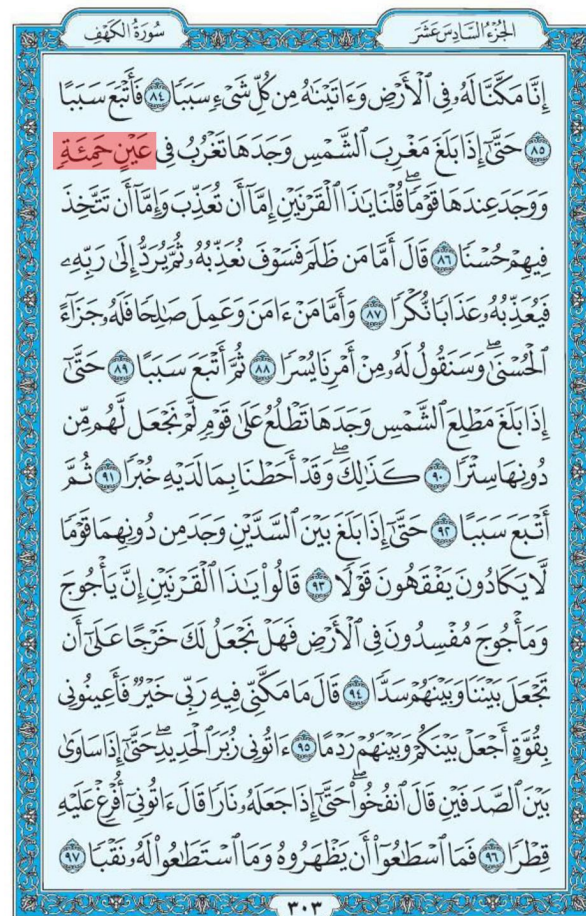
(93) Pošto je stigao među dvije planine koje razdvajaju ono što je iza njih, našao je ispred njih narod specifičnog jezika; jedva su razumjeli govor drugih ljudi.

(94) Oni mu rekoše: "Zulkarnejne, narodi Jedžudž i Medžudž (mislili su time na dva velika naroda ljudskog roda) čine nered na Zemlji: ubijaju, porobljavaju, otimaju, na putevima presreću i čine nepravdu! Mi bismo ti dostojno platili kad bi između nas, s jedne strane, i Jedžudža i Medžudža, s druge strane, podigao veliki zid."

(95) Zulkarnejn im je odgovorio: "Vlast i bogatstvo koje mi je Allah dao bolji su od toga što vi imate i dajete mi. Međutim, pomozite mi koliko god možete da između vas i njih podignem zid koji će ih onemogućiti u tome da vas uznemiruju."

(96) "Donesite mi komade željeza!", zapovjedi Zulkarnejn. Nakon što donesoše željezo i staviše ga jedno na drugo te izravnaše dvije strane brda, **Zulkarnejn reče svojim pomagačima**: "Raspalite veliku vatru, na njemu!" Pošto se željezo istopilo, naredio je da mu se donese bakar kojim će sve to zaliti, kako bi bilo čvršće.

(97) Narodi Jedžudž i Medžudž nisu mogli preći preko zida – bio je izrazito visok, a nisu ga mogli ni prokopati, zbog njegove jačine.

(98) Zulkarnejn je izjavio: "Ovaj zid, koji sam učinio zaštitom od Jedžudža i Medžudža, milost je Allahova prema meni i prema ljudima koji su to od mene tražili; u njegovu su podizanju velika korist i dobro. Kad dođe određeno vrijeme njihovog pojavljivanja prije Sudnjeg dana, Allah će ga **razoriti i sruviti sa zemljom**, jer će se Njegovo obećanje o njegovom razaranju sigurno ispuniti, kao i izlazak Jedžudža i Medžudža, a Allah ne krši Svoja obećanja."

(99) Allah će dati da se ljudi pred Sudnji dan međusobno sudaraju, zbog njihove brojnosti, a kad se puhne u rog, Allah će sakupiti sva stvorenja radi polaganja računa.

(100) Pokazat će Uzvišeni Allah nevjernicima džehennem u svojoj realnosti, kako bi očito vidjeli svoje vječno stanište.

(101) Nevjernicima ga pokazujemo, na čijim očima je bio zastor na dunjaluku, pa nisu zbog toga spominjali Allaha, nisu razmišljali o Njegovim znakovima niti su primali pouku. Također nisu bili u stanju čuti Božije ajete, tj. čuti ih i prihvatiti.

(102) Zar nevjernici misle uzeti Allahove robove, meleke ili šejtane ili poslanike za božanstva koja će obožavati mimo Njega?! Neka znaju oni koji ne vjeruju da im je Silni Allah pripremio džehennemsku vatru za njihovo prebivalište!

(103) Kaži, **Vjerovjesniče**: "Hoćete li da vas obavijestim o ljudima koji će sasvim nastradati na Sudnjem danu, biti izgubljeni i kajati se?"

(104) To su oni koji će na Sudnjem danu vidjeti sve ono što su radili na dunjaluku, da im propade, a bili su uvjereni da čine dobro i da će biti nagrađeni, međutim, realnost je sasvim drukčija.

(105) "Negirali su Allahove dokaze i poricali ožvljenje nakon smrti, pa im je Allah poništio njihova djela zbog nevjerovanja. Stoga kod Allaha neće imati nikakav ugled niti vrijednost."

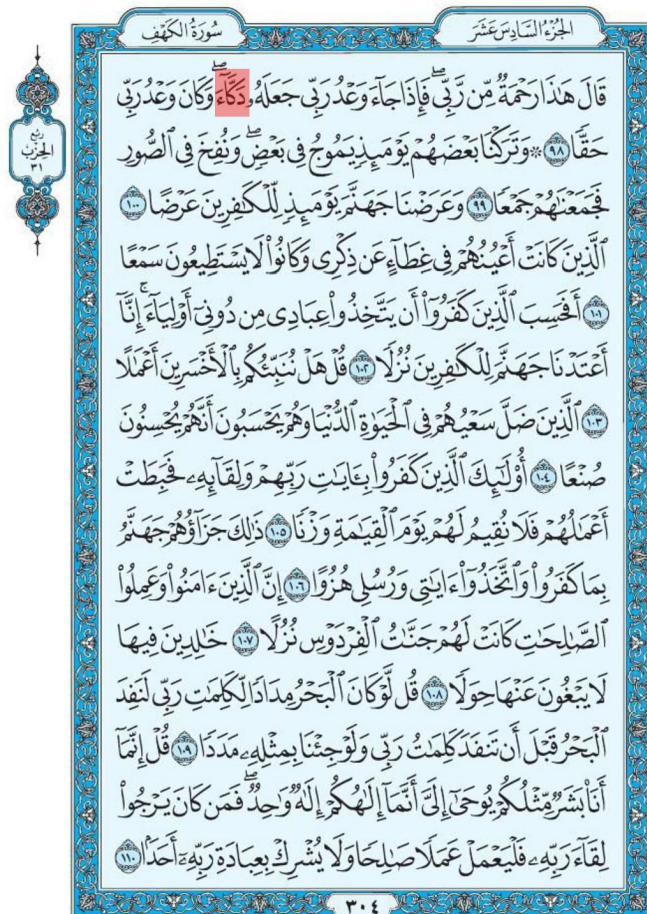
(106) Zato što su negirali znakove, poricali čuda i rugali se poslanicima i Allahovim dokazima, bit će kažnjeni u paklenoj vatri.

(107) Oni koji vjeruju u Allaha i Njegove poslanike, zatim iskreno i ispravno čine dobra djela, njima pripadaju najviši i najuzvišeniji stupnjevi u džennetu.

(108) Ovi dobročinitelji zauvijek će ostati u njemu, nikad neće poželjeti da izađu iz dženneta i da ga zamijene nečim drugim, utoliko što mu ništa nije ravno.

(109) Reci, **Poslaniče**: "Kad bi more bilo tinta a drveće pera kojim bi Allah pisao Svoj govor, more bi presušilo prije nego što bi presušile Allahove riječi, zbog brojnosti. Pa čak i kad bi Allah na prvo, dodao još mora, ne bi presahle Allahove riječi."

(110) Vjerovjesniče, **obradi se nevjernicima**: "Ja sam čovjek kao i vi, a nisam melek, Allahov sam rob i poslanik. Allah mi je objavio da nema istinskog božanstva osim Allaha, Koji nema sudruga. Stoga, ko se boji Allahove kazne i nada se Njegovoj milosti, a k tome, vjeruje u susret s Njime, neka čini dobra djela, samo radi svog Gospodara i u skladu s Poslanikovom, sallallahu alejhi ve sellem, praksom. Neka ne pripisuje u tome Allahu saučesnika."

19 - Sura Merjem

(1) O kur'anskim skraćenicama već smo govorili, na početku sure el-Bekara.

(2) U ovim je ajetima kazivanje o milosti koju je Allah, džellešanuhu, ukazao vjerovjesniku Zekerijau, a u kojima se nalaze očite koristi, poruke i pouke.

(3) Kad je vjerovjesnik Zekerijja, alejhis-selam, tiho zamolio Uzvišenog Allaha – tiha dova sadrži iskrenost i golemu nadu u to da će se Gospodar svjetova odazvati na molbu.

(4) Ovaj vjerovjesnik zamolio je Plemenitog Allaha rekavši: "Allahu, već sam ostario i onemoćao, glava mi je osijedjela, a nikad mi nisi, kad sam Te, Allahu, zamolio, uskratio i molbu odbio!"

(5) "Bojim se, Gospodaru", zamolio je Zekerijja, "da će moji rođaci i bližnji, nakon što umrem, podbaciti u dostavljanju islama i pozivanju na put Tvoj, a žena mi je nerotkinja, pa mi pokloni od Sebe nasljednika pomoćnika!"

(6) "Daj mi nasljednika, Allahu, koji će naslijediti moje poslanstvo i poslanstvo doma Jakubova! I molim Ti se da nasljednika kojeg ćeš mi podariti učiniš dobrim čovjekom te da si zadovoljan njime u njegovoj vjeri, ponašanju i znanju."

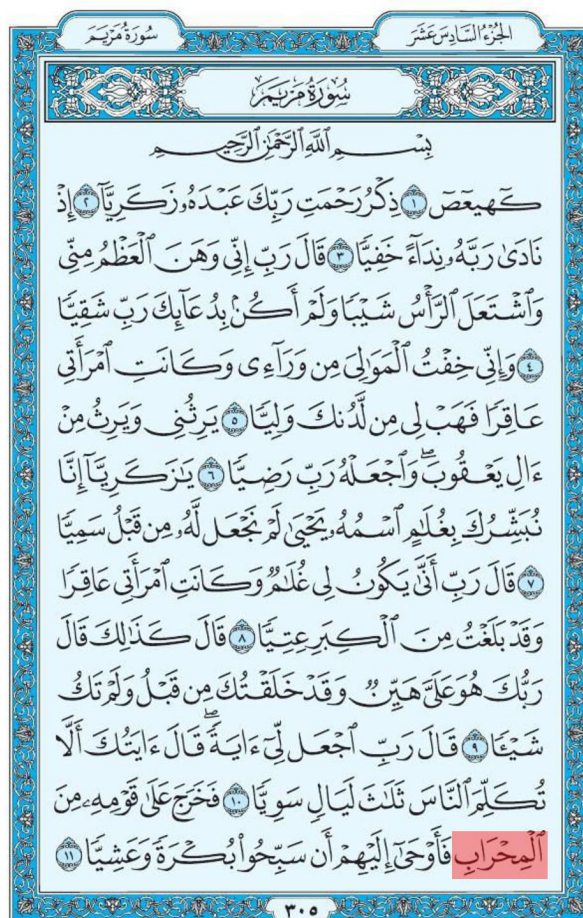
(7) Svevišnji Allah mu je uslišao dovu i objavio je Zekerijjau, alejhis-selam: "Allah ti, o Zekerijja, šalje radovijest da je uslišao tvoju molbu i da će ti podariti dječaka čije će ime Jahja biti, a to ime niko prije njega nije nosio."

(8) Na to se vjerovjesnik Zekerijja, alejhis-selam, **začudio na Allahovu moć i rekao**: "Allahu moj, kako ću imati dijete kad moja žena ne može zatrudnjeti, a ja sam doživio duboku starost, ne mogu steći dijete?!"

(9) Melek reče: "Eto tako je kako ti kaza da ti žena ne može roditi, da si dospio do kraj svoga života, ostario i oslabile kosti, **ali tvoj Gospodar kaže**: " Stvoriti Jahjaa od majke nerotkinje i oca koji je ostario, tvom Gospodaru, o Zekerijja, lahko je. Pa i tebe sam stvorio iz ničeg."

(10) Želeći da mu se srce smiri u pogledu ovog Allahovog obećanja, Zekerijja, alejhis-selam, **zamoli**: "Allahu, želim da mi dadneš neki znak po kojem ću znati da je istinito obećanje koje su mi donijeli meleki!" Svemogućí Allah objavio je vjerovjesniku Zekerijjau: "Znak je to da nećeš moći nikako razgovarati s ljudima tri noći i tri dana, a sasvim ćeš zdrav biti."

(11) I Zekerijja, alejhis-selam, izađe iz svog **hrama**, i pokaza rukom, ne govoreći ništa, dajući svojim sunarodnicima na znanje da slave Uzvišenog Allaha ujutro i pred kraj dana.

(12) I rodio mu se sin Jahja. Kad je odrastao toliko da može razumjeti ono što mu se govori, **rekli smo mu**: "Jahja, prihvati Tevrat odlučno i potruđi se u pogledu njega pamteći ga, razumijevajući, postupajući prema njemu i pozivajući u njegova načela!" To dok je još dječak bio.

(13) **I smilovali smo mu se milošću od Nas, i očistili og grijeha**, pa je bio bogobojazan izvršavajući vjeronaredbe i sustežući se od vjerozabrana.

(14) Jahja je bio poslušan svojim roditeljima, činio im je dobročinstvo, bio sažaljiv prema njima; nije bio ohol ni drzak prema Allahu ni prema njima; nije bio neposlušan ni prema Allahu, džellešanuhu, niti prema roditeljima.

(15) Neka su mir i spas Allahov Jahjau, alejhis-selam, na dan kad ga je majka donijela na ovaj svijet i na dan kad je umro i na dan kad ga Svemoguću Allah oživi iz kabura. Ovo su tri situacije koje su za čovjeka najteže. Ako u njima bude pošteđen straha, bit će ga pošteđen i u svim drugim situacijama.

(16) Vjerovjesniče, kazuj kur'ansko kazivanje o Merjemi, koja se povukla od svojih ukućana na istočnu stranu.

(17) I Merjema je napravila zastor da se zakloni od svoje porodice, prilikom ibadeta svome Gospodaru, te joj je Svevišnji Allah poslao meleka Džibrila u liku prelijepog muškarca. Zbog toga se Merjema prepala da joj taj što se pojavio želi zlo nanijeti.

(18) Vidjevši prelijepog muškarca u čiji se lik pretvorio melek Džibril, **Merjema je uzviknula**: "Utječem se Milostivom Allahu od tvog zla ili uznemiravanja, ako se Allaha bojiš!"

(19) Džibril joj, međutim, **reče**: "Ja nisam ljudsko biće, nego izaslanik tvoga Gospodara, mene je Allah, džellešanuhu, poslao da ti poklonim neporočna, čestita i čista dječaka."

(20) "Kako ću roditi dječaka", upitala je Merjema iznenađeno, "kad nisam živjela u braku, a niti sam počinila nemoral?"

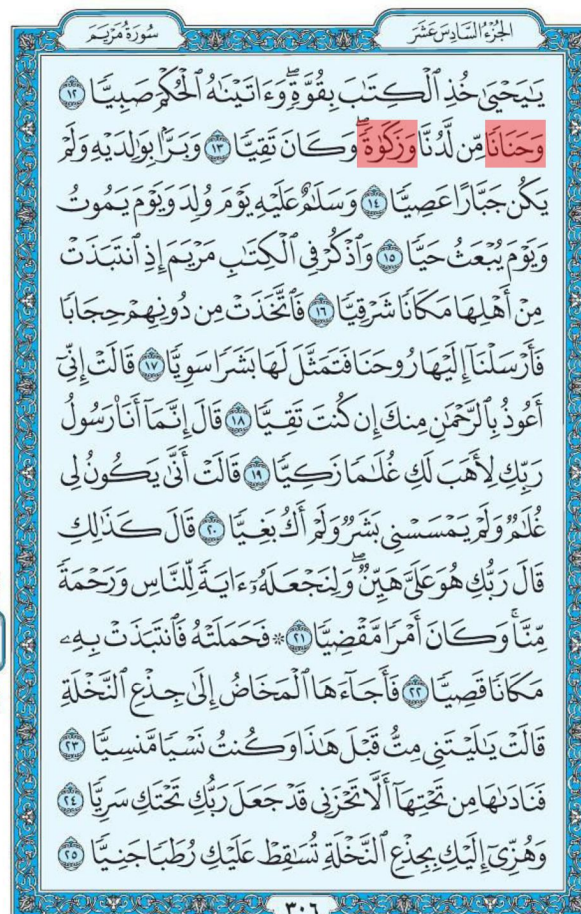
(21) Na to joj je Džibril rekao: "U pravu si, nisi bila udata, a niti si počinila nemoral, Allah te je sačuvao od nemorala. Međutim, Allahu je zaista lahko stvoriti dijete u utrobi žene, a da nije udata niti je počinila nemoral, jer Uzvišeni Allah može sve učiniti. I Gospodar će dati da se tako dogodi da bi to bio pokazatelj Njegove moći, i da Isa bude milost Božija u pogledu svoje majke i svog umeta. Eto, Svemoguću Allah tako je odredio i to zapisao u Ploči pomno čuvanoj."

(22) I Merjema zanese Isaa, alejhis-selam, nakon što je melek Džibril puhnuo; ona se zatim sklonila daleko, onamo gdje je niko neće vidjeti.

(23) I Merjemu porođajni bolovi prisiliše da dođe do stabla neke palme gdje je, strepeći od osude svog naroda, **povikala**: "Kamo sreće da sam umrla prije nego što sam ovo doživjela! Kamo sreće da nisam ni postojala! Kamo sreće da me niko nije poznao, kako o meni loše ne bi mislio!"

(24) Tad Merjemu pozva njezin sin Isa: "Ne žalosti se, ovo je Allahova odredba! On je dao da niže tebe poteče potok s pitkom vodom."

(25) "I zatresi palmino stablo pa će po tebi pasti zrele, ukusne datule u pravo vrijeme uzbrane."

(26) "I jedi datule i pij vodu, te budi vesela zbog svog sina! A ako vidiš danas bilo koga i upita te u vezi s ovim, **reci mu**: 'Ja sam se zavjetovala Milostivom Allahu da ću **šutjeti**, pokoravajući se Allahu, i da danas ni s kim neću govoriti!'"

(27) I nakon što je Merjema otišla daleko od svojih sunarodnika, pojavila se, noseći Isaa. Pošto su je vidjeli, **rekoše**: "O Merjemo, zaista si učinila nešto čemu se nismo od tebe nadali! Dolaziš sa djetetom koje oca nema."

(28) I dodali su: "O ti koja si u ibadetu slična dobrom čovjeku Harunu, tvoj otac nije bio loš čovjek, niti je tvoja majka bila bludnica! Pa kako je moguće da doneseš dijete, bez oca?!"

(29) Međutim, Merjema im ništa nije odgovorila već je pokazala na Isaa, koji bijaše u kolijevci – da njega upitaju o ovom slučaju. **Oni rekoše**: "Kako ćemo govoriti s djetetom u kolijevci, koje ne govori niti uopće šta razumije?"

(30) Isa reče: "Ja sam Allahov rob, meni će Allah Indžil objaviti i poslanikom me učiniti."

(31) "K tome, Svemogući Allah učinit će da budem od velike koristi, ma gdje se nalazio. On će mi narediti da obavljam namaz i dajem zekat dok sam živ."

(32) "Svevišnji Allah učinit će da budem poslušan, blag i sažaljiv spram svoje majke, a neće dopustiti da budem ohol, osoran, grub i neposlušan Njemu; dat će da budem dobar čovjek."

(33) "I neka je od Allaha sigurnost meni od svakog straha i spas od svake manjkavosti na dan kad sam se rodio i na dan kad umrem i na Dan ustanuća, kad me Allah oživi. Šejtan mi neće moći nauditi u spomenutim trima situacijama."

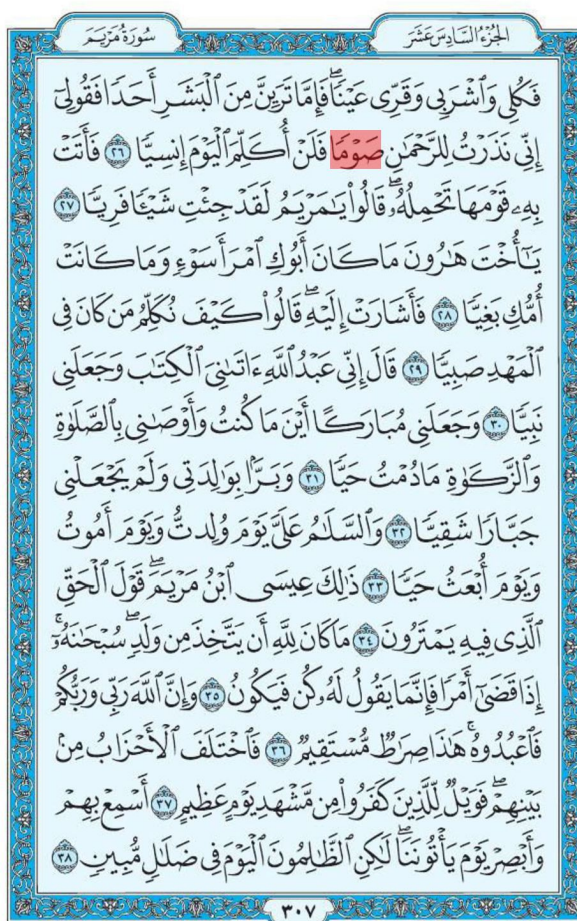
(34) Ovako opisani je, nesumnjivo Isa sin Merjemin. Nesumnjivo je i pouzdano da je ovo istiniti govor o njemu, a ne onako kako mu pripisuju, oni koji su zalutali, lažući na njega, i razilazeći se o njemu.

(35) Nije Allahovo da ima dijete, Njemu to ne priliči, niti to može biti! On je vrlo visoko iznad toga da Sebi uzme dijete između Svojih stvorenja. Allah je, džellešānuhu, svemoguć, pa kad nešto odluči učiniti, **samo rekne**: "Budi" i ono bude. Ko je sa tom sposobnošću on je iznad toga da ima dijete.

(36) Allah je moj i vaš Gospodar, Njemu jedinom upućujte ibadet! Eto to je Prava staza, koja vodi Njegovom zadovoljstvu.

(37) Međutim, sinovi Israilovi podvojili su se u pogledu Isaa, alejhis-selam, pa su se razili na grupe u njegovom narodu. **Neki su priznali**: - On je Poslanik, dok su drugi osporili kao što su židovi. **Neke grupe su otišle u ekstrem pa su kazali**: - On je bog, **a drugi opet**: -Da je božiji sin. Uzvišen je Allah od onoga što mu pripisuju, a teško onima koji se razilaze o njemu na Dan proživljenja kada nastupi Sudnji dan i kada se bude obračunavalo i kažnjavalo.

(38) O kako će nevjernici dobro čuti strahotne zvukove i kako će jasno vidjeti strašne prizore onog Dana kad budu polagali račun pred Sveznajućim Allahom. Zulumčari su na dunjaluku bili daleko od Pravog puta, koji je veoma jasan, pa se nisu pripremali za suočavanje s polaganjem računa na ahiretu, sve dok nisu umrli kao zulumčari.

(39) I opomeni ljude, Poslaniče, na Sudnji dan, dan **tuge** zbog podbacivanja u Allahovim pravima, u kojem će tugovati onaj ko je činio loše zbog svoga grijeha, a onaj ko je činio dobro što nije činio više, kada se zatvore registri djela i kada se svede račun, pa svako dobije po zaslugi. Međutim, nevjernici su na ovom svijetu nemarni spram Dana sudnjeg jer okreću glave od istine i slijede neistinu, i ne vjeruju u Sudnji dan.

(40) Samo će Svemogući Allah naslijediti Zemlju i one koji žive na njoj, kad će učiniti da sva stvorenja poumiru i kad će samo On, jer je Živi, Onaj Koji ne umire, ostati. I Allahu, džellešānuhu, sve će se naposljetku vratiti pa će On, svodeći obračun, dobre nagraditi, a zločeste kazniti.

(41) Poslaniče, kazuj kur'ansko kazivanje o Ibrahimu, alejhis-selam, istinoljubivom koji je potvrđivao Allahova znamenja; njega je Svevišnji Allah počastio vjerovjesništvom.

(42) Kad se Ibrahim, alejhis-selam, **obratio svom ocu Azeru**: "Zašto, o oče moj, obožavaš kipove, materiju koja ne čuje niti vidi tvoj ibadet, niti te može od zla sačuvati, niti ti može kakvo dobro donijeti?"

(43) I rekao mu je: "Mene je, oče moj, Svevišnji Allah počastio korisnim znanjem koje mi je dao u vidu objave, pa primi moj savjet i slijedi Pravi put, na koji ću ti ukazati."

(44) "O oče moj, nemoj slijediti šejtanove stope, obožavajući ga! Šejtan je, znaj to, Allahu nepokoran, bio mu je naredio sedždu Ademu, pa se nije pokorio."

(45) "O oče moj, bojim se da ćeš umrijeti kao nevjernik, pa će te neizostavno stići Allahova kazna u paklenoj vatri, u kojoj ćeš zauvijek ostati i sa šejtanom u Džehennemu biti."

(46) Azer odgovori sinu Ibrahimu: "Zar ti, o Ibrahimu, želiš obožavati neke druge, a ne moje bogove? Ako ne prestaneš vrijeđati i nipodaštavati moje bogove, zbilja ću te kamenovati. Idi od mene, ne želim te dugo vidjeti, niti s tobom razgovarati i ne želim se uopće s tobom sastajati!"

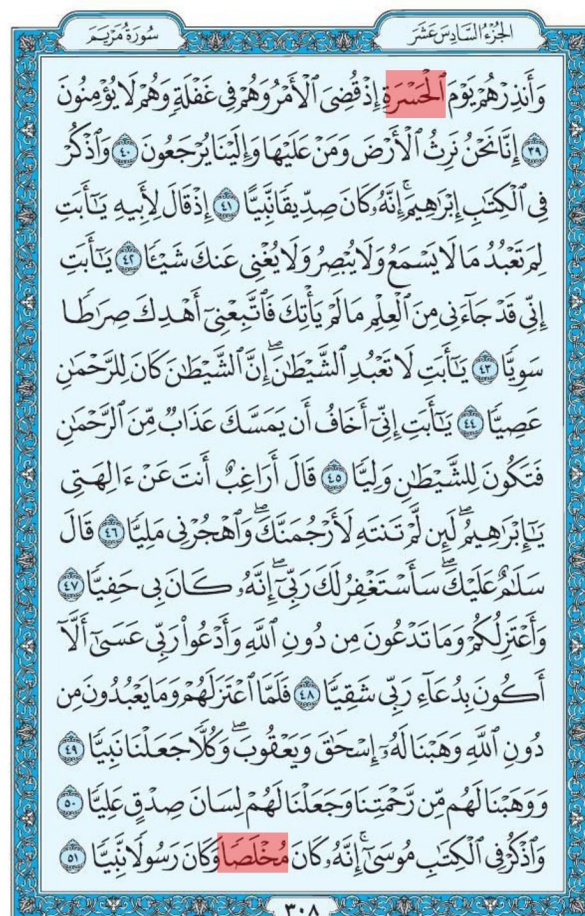
(47) Poslanik Ibrahim, alejhis-selam, **reče ocu**: "Od mene nećeš doživjeti nikakvu neprijatnost, sigurno. Molit ću dragog Allaha da te uputi na Pravu stazu i da ti oprostí grijehe. Moj Gospodar mi uvijek usliša dovu i nikad se u Njega ne razočaram."

(48) "I povlačim se od tebe, i naroda tvog, i lažnih božanstava kojima se klanjate, a ne Sveznajućem Allahu. Neću odustajati od robovanja Allahu, džellešānuhu, uvijek ću Ga zazivati, iskreno Mu vjeru ispovijedajući; Allah me neće nesretnim učiniti odbivši moju molbu."

(49) Nakon što je poslanik Ibrahim, alejhis-selam, napustio svog oca i višebošce među svojim narodom, porekavši ispravnost robovanja kipovima, Uzvišeni Allah darovao mu je sina Ishaka, kao zamjenu za izgubljenu porodicu, koji je, opet, stekao sina Jakuba, i obojicu je učinio vjerovjesnicima.

(50) I sve njih, Ibrahima i njegove sinove, **Plemeniti je Allah odlikovao visokim razinama**: poslanstvom, mudrošću i lijepim spomenom među robovima.

(51) Poslaniče, kazuj kur'ansko kazivanje o poslaniku Musau, alejhis-selam, kojeg je Svemogući Allah **izabrao** i kao poslanika i vjerovjesnika poslao.

(52) Allah, džellešanuhu, zovnuo je Musaa, alejhis-selam, s desne strane brda Sinaj i Sebi ga približio time što je s njime razgovarao i darovao ga poslanicom.

(53) Allah, džellešanuhu, darovao je Musau, alejhis-selam, njegova brata Haruna kao vjerovjesnika i pomagača. Gospodar je uslišio Musaovu dovu koju je u vezi s tim uputio.

(54) Poslaniče, kazuj kur'ansko kazivanje o vjerovjesniku Ismailu, alejhis-selam, **koji je ispunjavao dato obećanje**: kad god bi obećao, ispunio bi, nikad obećanje nije prekršio; i bio je poslanik, Allah ga je odlikovao poslanstvom.

(55) Ismail, alejhis-selam, zahtijevao je od svoje čeljadi obavljanje namaza i davanje zekata; Svevišnji Allah bio je njime zadovoljan.

(56) Vjerovjesniče, također kazuj kur'ansko kazivanje o vjerovjesniku Idrisu, alejhis-selam, koji je bio iskren i vjerovao je u Allahove ajete.

(57) Mi smo uzdigli njegov spomen kroz vjerovjesništvo koje smo mu dali i on uživa visok položaj.

(58) Ovi vjerovjesnici, od Zekerijaa pa do Idrisa, a.s., koje je Svevišnji Allah spomenuo ovdje jesu oni koje je obasuo Svojom dobrotom, uputio ih, podario im poslanstvo i uputio na činjenje svakog dobra. Oni su potomci Ademovi i onih koje je Allah, džellešanuhu, nosio u lađi s Nuhom, alejhis-selam, i potomci Ibrahimovi i **Jakubovi**. Kad bi im se Allahovi ajeti učili, oni bi padali ničice, ponizno i plačući iz strahopoštovanja prema Allahu, jer su iskreni i poslušni vjernici.

(59) No, poslije ovih dobrih ljudi došli su zločesti i zalutali ljudi koji su namaz upropastili, nisu ga kako treba obavljali, povodili su se za niskim požudama čineći vjerozabrane kao što je blud. Oni će se na budućem svijetu razočarati, bit će nesretni i kajat će se u vatri paklenoj.

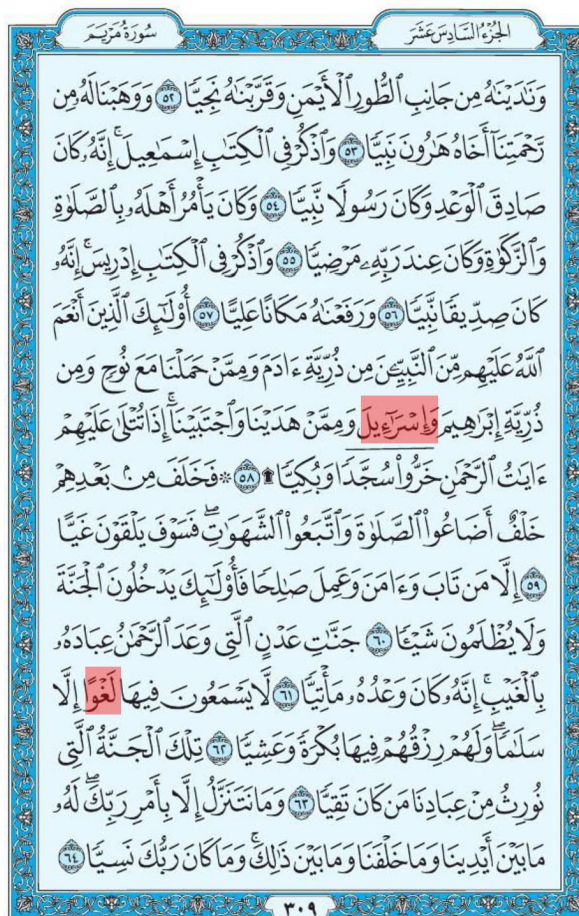
(60) Ali oni koji se pokaju zbog svog grijšenja i nemara, vjerujući i dobra djela čineći, Uzvišeni će Allah primiti njihovo pokajanje i preći će preko njihovih hrđavih djela i neće im nimalo umanjiti nagradu za dobro (**makar i nezatno bilo**) koje činjaše, dat će im nagradu u cijelosti.

(61) I uvest će ih u Džennet uživanja, koji im je Svevišnji Allah obećao zato što su u njega čvrsto vjerovali, a nisu ga vidjeli. A Allahovo će se obećanje neizostavno ispuniti, nemoguće je da Allah prekrši Svoje obećanje.

(62) Dženetlije neće u džennetu slušati **besmislice i besadržajan govor**, već će slušati selam jedni drugih i od meleka, (**pozdrav koji će im se upućivati, a u kojem je sadržana dova da ih mimoiđe svaka neprijatnost i da budu sigurni od svakog straha**). U džennetu bit će ujutro i navečer opskrbljeni hranom kakvu budu željeli.

(63) Eto takav Džennet Svemoguću Allah pripremio je vjernicima bogobojažnim, a bogobojažan je svako ko izvršava vjeronaredbe i susteže se od vjerozabrana.

(64) Džibril se obrati Poslaniku islama, **sallallahu alejhi ve sellem**: "Mi, meleki, spuštamo se s neba samo po naredbi Allahovoj. Njemu pripada znanje o svemu šta nas čeka na ahiretu, o onom šta je prošlo na dunjaluku i onom šta je između dunjaluka i ahireta. Allahu je znano sve što se dogodilo, u svakom vremenu i na svakom mjestu; Svevišnji Allah ništa ne zaboravlja."

(65) Jedino je Allah, džellešanuhu, Gospodar, Stvoritelj i Vladar nebesa i Zemlje i onog što je između njih, On sve to održava, pa samo Njemu robuj, iskreno i ustrajno, nikog Mu ne smatrajući ravnim! Jer, Allahu **niko nije sličan ni ravan u bilo čemu da se obožava.**

(66) Poričući oživljenje na ahiretu, i ismijavajući se, **nevjernik govori:** "Nemoguće je da ću poslije smrti, kad postanem prašina, biti vraćen u život."

(67) I taj nevjernik poricatelj ne sjeća se da ga je Svemogući Allah davno, iz ničeg stvorio, kad je bio ništa, tako da se prvim stvaranjem dokazuje drugo jer je lakše ponovo stvoriti ono što je već postojalo – a Allahu je sve lahko.

(68) Kunem se tvojim Gospodarom, Vjerovjesniče, zacijelo će Uzvišeni Allah oživiti poricatelje skupa sa šejtanima, koji su ih zavodili, i zatim ih sigurno dovesti da oko džehennemske vatre na koljenima kleče! – Klečat će od nezamislivo velikog straha i strahotnih prizora.

(69) Zatim će Svevišnji Allah prvo kazniti one koji su bili najveći nevjernici i zulumčari, one koji su bili najviše oholi i buntovni, te će oni biti njihovi predvodnici.

(70) To će tako biti, jer Sveznajući Allah najbolje zna koji su najviše zaslužili da budu izgarani u paklenoj vatri i da trpe njezinu žestinu.

(71) I ne postoji nijedan čovjek a da neće **preko sirat-čuprije prelaziti**, iznad Vatre postavljene; prelazit će različitom brzinom, tj. shodno svojim djelima. Neupitan je prelazak preko sirat-čuprije – Silni se Allah obavezao da će to tako biti.

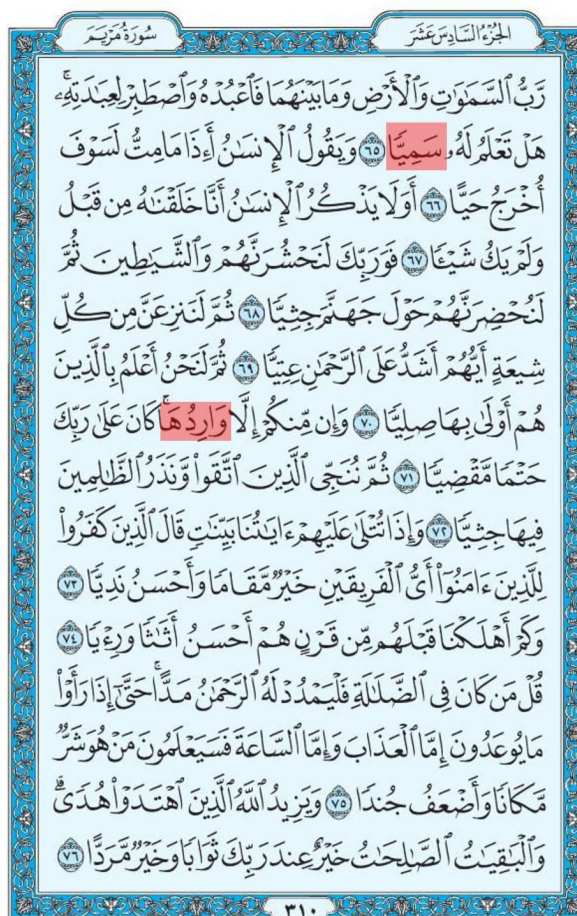
(72) A onda će Plemeniti Allah spasiti one koji su Ga se bojali postupajući sukladno Njegovu šerijatu, a u paklenoj vatri ostavit će da kleče na koljenima zulumčari, te neće moći pobjeći niti se patnje osloboditi.

(73) Kad se kazuju jasni kur'anski ajeti, **nevjernici su govorili vjernicima:** "Šta mislite, jesmo li mi ili ste vi bolji mjestom i bolji sazivom?"

(74) A koliko je samo Allah, džellešanuhu, uništio naroda prije mekanskih mnogobožaca poricatelja, a bijahu bogatiji od ovih nevjernika i svojim izgledom više su divljenja izazivali zbog raskoši odjeće i tjelesnog uživanja.

(75) Poslaniče, **reci:** "Allah će onog ko je u zabludi ostaviti da luta, dat će mu vremena, ali će taj zabludjeli, **kad ugleda prijetnju Njegovu:** blisku propast na ovom svijetu ili nastupanje Smaka svijeta – sigurno saznati ko je gori položajem i ko je slabiji vojskom i pomagačima, da li je to njihov ili tabor vjernika."

(76) Nasuprot toga što ove ostavlja da povećaju svoju zabludu, Plemeniti će Allah onima koji vjeruju i čine dobra djela samo povećati vjerovanje zato što su poslušni Allahu i zato što dosljedno slijede Pejgambera, sallallahu alejhi ve sellem. Zbog onih djela koja je islam označio dobrim djelima čovjek će u Allaha imati golemu nagradu i lijepo povratiste, naći će ih onda kad mu budu najpotrebnija.

(77) Zar se, Poslaniče, ne čudiš nevjernicima koji poriču Allahova znamenja i negiraju naše opomene na Dan suda, i govore da će na ahiretu biti u dobrom položaju, da će mu biti dati užici i da će biti sa svojom djecom!

(78) Je li on spoznao onostrano, nevidljivo, pa da za to što tvrdi dokaz ima, ili mu je pak Milostivi Allah obećao da će ga u džennet uvesti, dati mu imetak i djecu!?

(79) Niti je spoznao nevidljivo, niti je od Allaha obećanje primio, nego je lažac. Sveznajući Allah zapisat će njegove laži i dat će mu veoma golemu patnju zato što je neistine iznosio.

(80) A sve ono što mu je Allah, džellešānuhu, dao, oduzet će mu kad ga uništi, pa će pred Nas stati sām, bez pomagača i ma kakvog oslonca.

(81) Nevjernici imaju nekakva božanstva kojima se, a ne Uzvišenom Allahu, klanjaju, i traže od njih ponos i veličinu.

(82) Nikad nevjernici neće steći veličinu i ponos robujući kipovima, a ne Svevišnjem Allahu! Štaviše, isti ti kipovi poreći će na Danu sudnjem da su ih ovi obožavali, bit će im protivnici koji će ih u laž utjerivati.

(83) Ne vidiš li, Allahov Poslaniče, da je Allah, džellešānuhu, nevjernike šejtanima prepustio i oni ih zavode i navode na činjenje grijeha, udaljavajući ih od vjere?

(84) Zbog toga, Poslaniče, ne moli Allaha da što prije uništi nevjernike. Allah polahko njihove dane odbrojava i bilježi sva djela njihova, nijedno ne zapostavljaajući. Onda kad istekne vrijeme predviđeno za čekanje, oni će biti kažnjeni na odgovarajući način, onako kako zaslužuju.

(85) Poslaniče, spomeni im Sudnji dan, kada ćemo bogobožne, koji su izvršavali naredbe i klonili se zabrana, pred Gospodarom skupiti i počast im ukazati.

(86) Nevjernici će se **žadni** prema Džehennemu tjerati.

(87) Krivovjerni se neće moći jedni za druge zauzimati. To će moći samo oni koji su na dunjaluku vjerovali u Allaha i poslanike.

(88) Iznoseći laži, Jevreji i kršćani, kao i neki drugi nevjernici, tvrde da je Allah, džellešānuhu, Sebi uzeo dijete.

(89) O nevjernici, vi, odista, govorite **strašne, gnusne** riječi o Svevišnjem Allahu, tvrdeći da je Sebi uzeo dijete!

(90) Gotovo da se zbog ogavnosti tih vaših riječi nebesa rascijepe, a Zemlja raspukne i padnu planine, rušeći se.

(91) Gotovo da se dogodi ta velika katastrofa zato što bezvjerci, laži i potvore iznoseći, govore da je Svevišnji Allah Sebi uzeo dijete. Zaista, Allah je vrlo visoko iznad onog kako Ga karakteriziraju bezbožnici.

(92) Allahu Milostivom ne priliči da ima dijete, On je od toga čist.

(93) Svi koji se nalaze na nebesima i na Zemlji, meleki, ljudi i džini, vratit će se Silnom Allahu na Sudnjem danu ponizni, skrušeni i strahopoštovanja puni.

(94) Sveznajući je Allah sva stvorenja pobrojao i zna koliko ih ima, ništa Mu nije nepoznato.

(95) Svaki će čovjek na Dan ustanuća Allahu, džellešānuhu, doći sam, bez igdje ikog, bez imetka, pomagača i vlasti.

(96) One ljude koji vjeruju u dragog Allaha i čine sve ono što je islam označio dobrim djelima – Allah će uvesti u Svoju milost i učiniti da ih ljudi vole, prihvatit će ih i dati da ih ljudi prihvate te da ih po dobru spominju.

(97) Vjerovjesniče, Plemeniti je Allah ovaj Kur'an učinio lahkim, na tvom, arapskom jeziku, da bi pomoću njega obradovao bogobožne čestite vjernike Allahovim zadovoljstvom i džennetom, a da bi velike svadljivce grešnike koji slijepo slijede stranputicu i bore se za nju upozorio na paklenu vatru.

(98) Mnogo je prijašnjih naroda Svemoguću Allah uništio prije tvoga naroda, ne vidiš nijednog od njih niti čuješ njihove glasove. Čuješ li makar njihov **šapat!**? Kao što smo njih uništili, tako ćemo uništiti nevjernike ovog umeta, i to onda kad Allah htjedne.

20 - Sura Ta-Ha

(1) O kur'anskim skraćenicama već smo govorili, na početku sure el-Bekara.

(2) Poslaniče, Mi ti ne objavljujemo ovaj Kur'an zato da bude uzrok tvoje tuge uslijed toga što tvoji sunarodnici ne žele prihvatiti vjeru.

(3) Allah, džellešanuhu, objavio je časnii Kur'an da pomoću njega upozoriš one koji se boje Allaha.

(4) Veličanstveni Kur'an objavljuje ti Allah, Onaj Koji je stvorio Zemlju i visoko uzdignuta nebesa. To je Kur'an veličanstveni koji se objavljuje od Veličanstvenog.

(5) Kur'an je objava od Milostivog Allaha, Koji se uzvisio iznad Arša, prijestolja koji se nalazi iznad nebesa golemih, onako kako priliči Njegovoj veličini.

(6) Samo Jedinom Allahu, pripada sve što je na nebesima i na Zemlji i sve što je između njih i sve što je pod zemljom. Isključivo On sve stvara, svime upravlja i vlada.

(7) Ako glasno govoriš ili ako se tiho obraćaš, znaj da Allah, džellešanuhu, savršeno zna ono što javno i što tajno govoriš, a zna i ono što je od tajne skrivenije – misao.

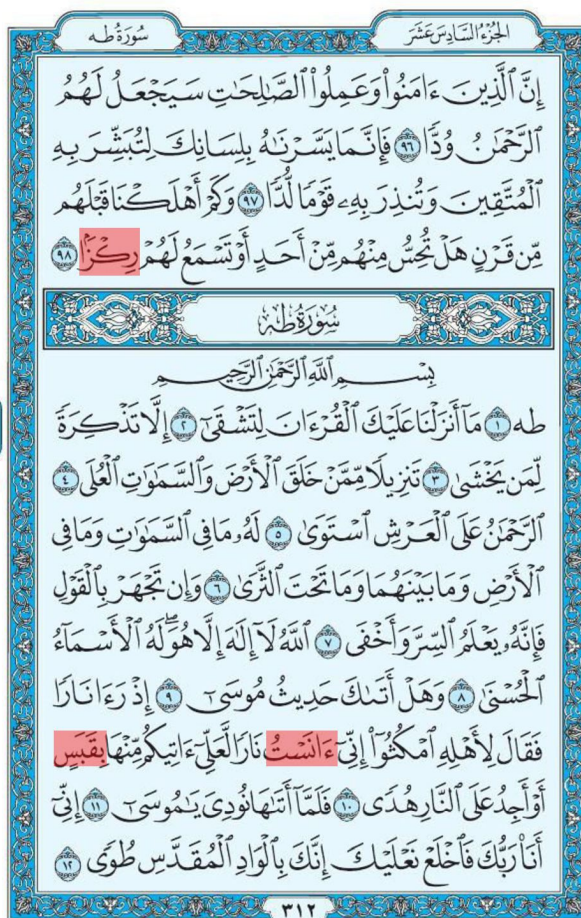
(8) Samo je Allah Bog, niko osim Njega ne zaslužuje da ga se obožava. Allah ima najljepša imena i savršena imena.

(9) Jesi li, o Poslaniče, saznao za kazivanje o Musau sinu Imrana, alejhis-selam?

(10) Kad je ugledao vatru kako plamti, **obratio se svojoj čeljadi**: "Sačekajte me ovdje, ja sam vatru **vidio**, otići ću do nje i donijeti vam **glavnju**, ili ću pored vatre pak naći nekog ko će mi kazati kuda trebamo dalje ići!"

(11) Pošto je Musa, alejhis-selam, došao do one vatre, **Svevišnji Allah zovnuo ga je**: "O Musa!"

(12) Ja sam tvoj Gospodar i zato izuj obuću svoju kako bi bio spreman za razgovor sa Mnom, jer ti si u svetoj dolini Tuva.

(13) Allah se obratio Musau: "Tebe sam izabrao za dostavljanje poslanice, pa pomno i sabrano slušaj šta ti se objavljuje!"

(14) "Ja sam, zaista, Allah, ne postoji drugo božanstvo koje zasluži da mu se robuje, to samo Ja zaslužujem! Ja nemam saučesnika, pa Mi robuj, samo se Meni pokoravaj i obavljaj namaz da bi Me spominjao!"

(15) "Znaj, Musa, da će Čas oživljenja neizostavno doći! Gotovo da znanje o Njemu sakrijem (i od Sebe), pa kako će nekom drugom dati znanje o času njegova nastupanja?! Čas oživljenja doći će da bi svaki čovjek bio nagrađen ili kažnjen za ono što je radio. Premda ne znate kad će on nastupiti, postoje predznaci na temelju kojih se može znati da je Sudnji dan blizu."

(16) "I neka te zato, o Musa, od vjerovanja u Sudnji dan i pripremanja za njega ne odvрати onaj ko ga poriče – takav nije na Pravoj stazi već slijedi svoje strasti! Ako budeš slijedio takve ljude, zacijelo ćeš **nastradati**."

(17) Allah je upitao Musaa, alejhis-selam, šta drži u svojoj desnoj ruci.

(18) Musa odgovori: "Ovo je moj štap, njime se poštapam hodajući i mlatim lišće ovcama, a služi mi i za druge potrebe."

(19) I tad je Svemogući Allah zapovjedio poslaniku Musau, alejhis-selam, da baci štap iz ruke.

(20) Musa je izvršio Božiju zapovijest: bacio je štap na zemlju pa ga je Sveznajući Allah pretvorio u zmiju koja brzo puže.

(21) Međutim, Svevišnji Allah naredio mu je da uzme zmiju i da je se ne boji jer mu neće nauditi. Rekao mu je da će se zmija, čim je Musa uzme, pretvoriti u svoj prvobitni oblik.

(22) I naredio mu je da uvuče ruku pod pazuhu, pa će se pojaviti bijela, ali bez nedostatka, bolesti i šuge, u čemu je bilo drugo Musaovo, alejhis-selam, znamenje.

(23) Ovo je Allah, džellešānuhu, naredio Musau kako bi vidio dva Njegova velika čuda – dokaz Allahove moći, veličine i jednoće i da je on Allahov poslanik.

(24) I naposljetku je Plemeniti Allah naredio poslaniku Musau da ide faraonu jer je on, faraon, prevršio svaku mjeru u nevjerstvu.

(25) Tad se Musa, alejhis-selam, obratio Allahu, džellešānuhu, dovom da učini prostranim njegova prsa, da bi mogao podnijeti poteškoće na putu dostave poslanice ljudima.

(26) I zamolio je da mu Gospodar olakša obavezu koju treba izvršiti.

(27) I zamolio je da razveže uzao s njegova jezika, da tečno govori i da se ne zapliće u govoru.

(28) Da bi oni koje ću pozvati razumjeli moj govor kada im dostavljam Tvoju poslanicu.

(29) I podari mi **pomoćnika** iz moje porodice koji će mi pomoći u dostavljanju poslanice.

(30) Neka taj pomoćnik bude Harun b. Imran, brat moj.

(31) Osaži me bratom mojim Harunom i pomози me njime.

(32) I njemu dadni da bude moj sudrug u poslanstvu.

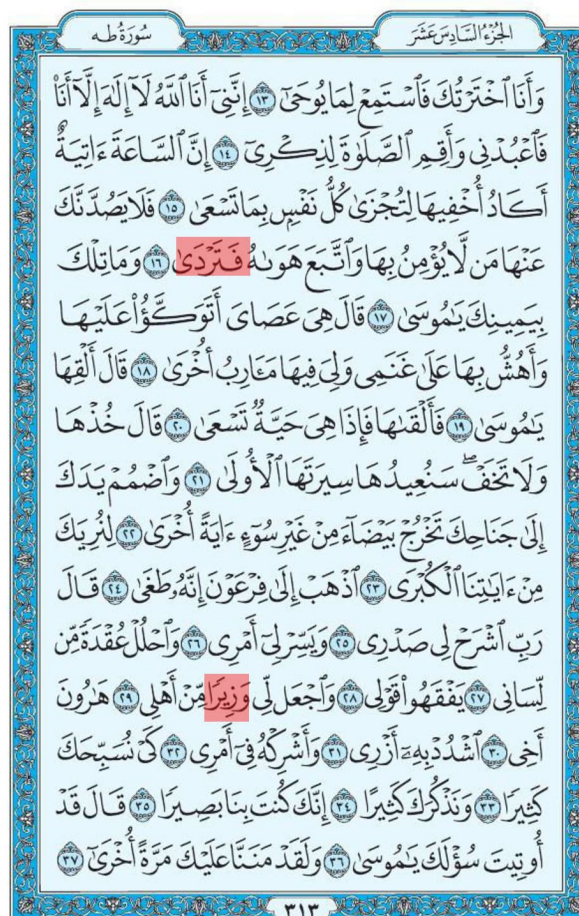
(33) Da bismo te mnogo slavili i veličali.

(34) I da bismo mnogo spominjali ime Tvoje.

(35) Allahu, Ti, zaista, vidiš naš položaj i nije Ti ništa skriveno.

(36) Allah je udovoljio ovoj Musaovoj, alejhis-selam, dovi i dao mu sve što je od Njega tražio.

(37) Prije ove, Plemeniti je Allah dao Musau još jednu blagodat.

(38) Kad je Allah, džellešānuhu, majku Musaovu, alejhis-selam, **nadahnuo** kako će postupiti da sačuva svog sina od faraonove spletke.

(39) Allah ju je nadahnuo da stavi svog sina Musaa u sanduk i baci ga u more koje će ga nositi do obale, Njgovom odredbom, i odnijeti ravno faraonu, Allahovu neprijatelju i neprijatelju Musaovu. I Uzvišeni je Allah dao da ljudi zavole i prihvate Musaa, te učinio da raste pod okom Njegovim i u okrilju Njegove pažnje.

(40) Dokaz da smo, Musa, **vodili brigu o tebi i držali situaciju pod kontrolom jest to što smo učinili da tvoja sestra prati sanduk pa je rekla onima što su te uzeli:** 'Hoćete li da vam pokažem ženu koja će se brinuti o njemu i dojiti ga?' I Gospodar te vratio majci da te doji i pazi, vesela zbog toga što si živ i zdrav; nije više tugovala. I oslobodili smo te, o Musa, goleme brige i straha od pogubljenja koji te snašao pošto si ubio onog Kopta. Bila je to kušnja na koju te Allah stavio kako bi te pripremio i izabrao. I ti si, o Musa, poslije toga, napustio Egipat i otišao među stanovnike Medjena, gdje si ostao nekoliko godina, zatim si došao da se susretnes s Nama i govoriš, onda kad smo Mi to odredili. (41) I Ja sam te, o Musa, izabrao za Svog poslanika koji će dostaviti Moju poslanicu ljudima i postupati sukladno Mom šerijatu. (42) I naredio je Musau da on i brat njegov Harun idu, s dokazima koji ukazuju na to da je Allah, džellešānuhu, jedan jedini svemogućći Bog, naredivši im da uvijek spominju Boga i da ostanu snažni kad je riječ o dostavljanju vjere.

(43) Allah, džellešānuhu, naredio je Musau i njegovom bratu Harunu da pođu faraonu jer se bio **osilio na Zemlju i prelazio granice u nevjerstvu, nasilju i širenju neredu.**

(44) Allah im je stavio u obavezu da se faraonu obrate na lijep način i blago, a ne strogo i grubo, da bi faraon što lakše i što prije prihvatio poziv.

(45) Musa i Harun rekoše: "Bojimo se, Gospodaru naš, da će nas faraon odmah kazniti i bojimo se da će odbiti istinu; možda će nas staviti na muke, ubiti nas i sl."

(46) Allah, džellešānuhu, objavio im je da se ne boje faraona, jer je On, Znalac svih tajni, s njima, daje im podršku i pomoć, čuje njihove riječi i vidi njihov položaj.

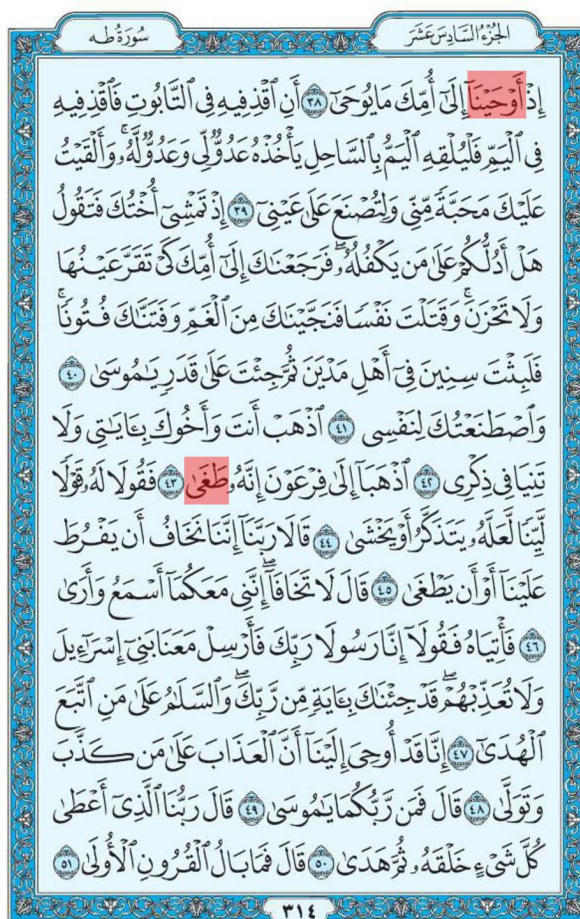
(47) I naredio je Musau i Harunu da obavijeste faraona da su njih dvojica izaslanici Gospodara svjetova, Koji je i njegov, faraonov, Gospodar, i da zatraže od njega da pusti sinove Israilove da ih ne muči ubijanjem muške i porobljavanjem ženske djece. I donijeli su faraonu očito znamenje, nadnaravno djelo koje ukazuje da su njih dvojica zbilja Božiji poslanici, rekavši mu da će u miru živjeti, na ovom svijetu, a biti siguran od kazne, na budućem svijetu onaj koji slijedi Pravu stazu.

(48) Allah, džellešānuhu, objavio nam je da će kazna stići one koji budu poricali Njegove poslanike i okretali glavu od Njegovog šerijata.

(49) Faraon, inadžija i poricatelj, **upitao je:** "A ko je, o Musa, vaš Gospodar, za kojeg tvrdite da vas je meni poslao?"

(50) Na ovo pitanje Musa, alejhis-selam, **odgovorio je:** "Naš Gospodar je Onaj Koji je sve savršeno i prelijepo stvorio, a zatim svako stvorenje nadahnuo da se koristi onim što je za njega stvoreno i da se održi u životu."

(51) "A šta je s prijašnjim narodima, pa i oni su poricali i negirali postojanje Boga?", upita faraon.

(52) Musa, alejhis-selam, **odgovorio**

je: "Samo Plemeniti Allah zna o tim drevnim narodima i o njihovim djelima, koja su zapisana u Ploči pomno čuvanoj. Moj Gospodar ne **griješi** u onom što čini, niti zaboravlja."

(53) Samo je Allah Onaj Koji vam je Zemlju potčinio da se koristite njezinim dobrima, da živite na njoj i utro vam je puteve na njoj da biste se bez poteškoće kretali, i samo je Allah Onaj Koji daje da pada kiša. Uz pomoć kiše raste raznovrsno bilje.

(54) O robovi Moji, jedite ukusna dozvoljena jela koja vam je Allah dao na Zemlji i napasajte na pašnjacima svoju stoku! U tome spomenutom od Allahovih blagodat, dokaz je Njegove moći i jednoće, i to onima koji imaju pameti.

(55) Allah, džellešānuhu, stvorio je vašeg praoca, Adema, a.s., od zemlje i u nju vas vraća, nakon što umrete, i iz nje će vas ponovo oživjeti na Sudnjem danu.

(56) Sveznajući Allah pokazao je faraonu svih devet dokaza i nadnaravnih djela, no faraon, uprkos toga i njihove realnosi kojoj je svjedočio, porekao je sva znamenja i odbio slijeđenje istine.

(57) Faraon je upitao Musaa, alejhis-selam: "Jesi li to, o Musa, došao da nas pomoću svog sihra istjeraš iz naše zemlje, pa da tebi pripadne vlast nad Egiptom?"

(58) Znaj da ćemo mi tebi vradžbinu sličnu tvojoj pripremiti, o Musa, pa zakaži ročište, oderđenog termina i poznatog mjesta kojeg će se dosljedno pridržavati obje suprotstavljene strane, i neka bude na **središnjem** mjestu između dva tabora koje nam u potpunosti odgovara.

(59) Musa im reče da ročište bude **praznikom**, kad se svi pripremaju i radi njega okupljaju; neka se svi izjutra sakupe.

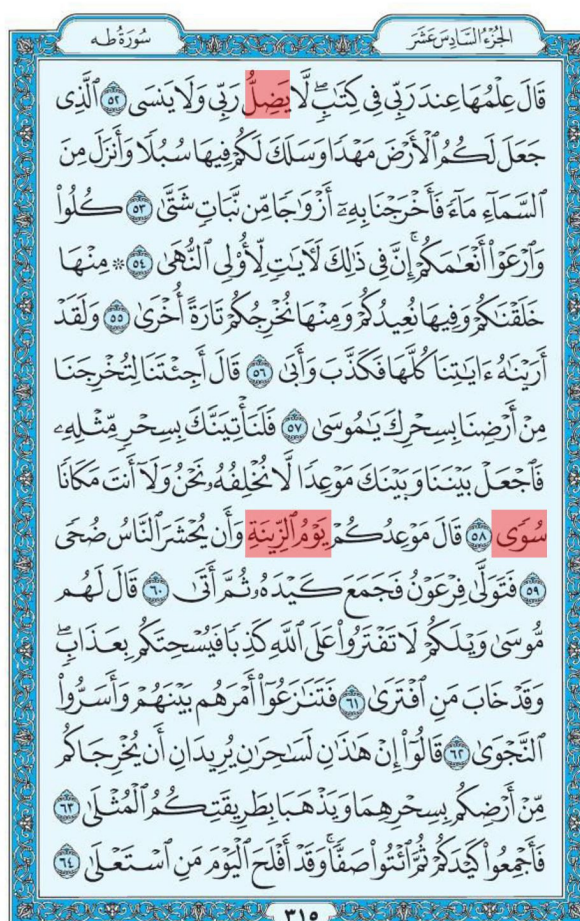
(60) Faraon se okrenu od istine i sakupi čarobnjake te dođe na ročište u određenom vremenu na određeno mjesto.

(61) Poslanik Musa, alejhis-selam, upozorio je čarobnjake na opasnost iznošenja laži na Svevišnjeg Allaha, time što će obmanjivati ljude sa čarolijom, jer bi ih Allah, učine li to, mogao uništiti – a pravi je stradalnik onaj koji iznosi neistine na Uzvišenog Allaha.

(62) I čarobnjaci se podvojiše u mišljenju te se počеше sašaptavati između sebe da prisutni ne bi čuli njihove riječi.

(63) Čarobnjaci među sobom tajno rekoše: "Musa i Harun čarobnjaci su koji žele, pomoću svojih trikova, izvesti vas iz Egipta te žele uništiti vašu visoku i naprednu praksu."

(64) "Zato budite pametni i lukavi, nemojte se podvajati, i zajedno protiv njih dvojice nastupite", kazali su čarobnjaci. "Bacite svi svoje konopce odlučno, odjednom, da biste zapanjili prisutne i pobijedili Musaa i Haruna! Pobjednik je onaj ko danas nadvlada svog protivnika."

(65) "O Musa, tebi prepuštamo da odabereš ko će prije baciti ono što drži u rukama. Ti kaži, hoćeš li ti prvi baciti svoj štap ili ćemo mi baciti svoje konopce", rekli su.

(66) "Vi prvi bacite svoje konopce", reče Musa, alejhis-selam. I pošto su čarobnjaci pobacali svoje konopce, Musau se pričinio, pod djelovanjem njihove čarolije, da su njihovi konopci zmije koje se kreću.

(67) Musa, alejhis-selam, **prikri** strah i zebnju od trika kojeg su izveli.

(68) Tad je Allah, dželleššanu, objavio Musau, **smirujući ga**: "Budi postojan i ne osjećaj strah i zebnju zbog onog što si vidio! Ti ćeš danas, uz Allahovu dozvolu, pobijediti."

(69) "Baci štap, koji se nalazi u tvojoj desnoj ruci", rekao mu je Svevišnji Allah, "i on će **progutati** njihove štapove i konopce, jer su oni izveli samo vješt trik i veliku obmanu, a sihirbaz ne može, ma gdje došao, uspjeti."

(70) Musa je bacio svoj štap koji postade zmija i proguta ono što su napravili sihirbazi. Tada su oni pali Allahu na sedždu, jer su spoznali da ono što Musa čini nije sihr, nego da dolazi od Allaha. **Rekli su**: "Vjerujemo u Musaovog i Harunovog Gospodara, Koji je Gospodar svih stvorenja."

(71) Utom se njima obrati faraon prijetnjom: "Zar ste povjerovali u ono što je Musa donio, a to vam nisam dozvolio? Musa vas je i naučio čarobnjaštvu, on je vaš prvak u tome! E, ja ću vam ruke i noge unakrst poodsjedati, desnu ruku i lijevu nogu, ili obratno, i nakon toga ću vas povješati na stabla palmi da pocrkate i budete pouka drugim ljudima! Osim toga, **znat ćete ko kažnjava žešće i istrajnije**: ja ili Gospodar Musaov."

(72) Oni mu rekoše: "Nećemo tebi dati prednost nad istinom koju je donio Musa i nećemo dati prednost tebi, lažnom božanstvu, nad robovanjem Svevišnjem Allahu, Jednom Jedinom, Koji nas je stvorio. Čini šta hoćeš! Tvoja se moć nad nama ogleda samo u životu na ovom prolaznom svijetu, a ona je prolazna."

(73) "Mi vjerujemo da samo Allah zaslužuje da Mu se robuje i vjerujemo u Musaovo poslanstvo, nadajući se da će nam dragi Allah oprostiti grijehe i zlo koje smo nanijeli ljudima time što si nas ti prisilio na poučavanje sihra, njegovu praksu i pokušaj da se Musa pobijedi njime. I znaj, faraone, da Allah bolje od tebe nagrađuje one koji su Mu odani, i da trajnije kažnjava one koji Mu se protive, nego što ti možeš."

(74) Zaista, paklena vatra bit će prebivalište onom ko pred Silnog Allaha izađe kao nevjernik, u njoj će do vijeka skapavati, neće umrijeti, pa da se oslobodi muke, a niti će živjeti životom dostojnim čovjeka.

(75) A ko pred svoga Gospodara, na Dan ustanuća, izađe kao vjernik, a koji je činio dobra djela, propisana islamom, takav će imati visoke stanove, stepene i razine.

(76) On će boraviti u džennetskim baščama, ispod čijeg drveća rijeke protječu, u njima će zauvijek ostati. I bit će to nagrada svima onima koji se očiste od grijeha i nevjerstva.

(77) Svevišnji Allah objavio je poslaniku Musau: "Noću, da niko ne osjeti, izvedi sinove Israilove, robove Moje, iz Egipta i uputi se s njima kroz more, suhim putem, nakon što po moru štapom udariš, ne strahujući da će te faraon stići niti da ćeš se utopiti."

(78) A dotle ih je faraon slijedio sa svojim vojskama, no golemi su ih talasi mora prekrili, o čemu istinu ne zna niko osim Allaha. Svi su se utopili i propali, a spasio se Musa i oni koji su bili sa njim.

(79) Faraon je svoj narod u zabludu odveo i lijepim mu stranputicu i nevjerstvo prikazao, a nije mu ukazao na Pravu stazu, na put spasa.

(80) Allah, džellešānuhu, naredio je sinovima Israilovim da se sjete Njegovih blagodati kad ih je izbavio od faraona i njegovih vojski, te im odredio rok u kojem će doći na desnu stranu Sinajske gore da tamo objavi Tevrat Musau, alejhis-selam, i da se sjete kao med ukusne hrane i ukusnog prepeličijeg mesa.

(81) Svemogućī Allah zapovjedio je sinovima Israilovim da jedu dozvoljena ukusna jela kojima ih On opskrbljuje, ali da ne prelaze granice, i da ne budu objesni konzumirajući zabranjena jela i čineći grijeh. Naime, budu li prelazili granice i činili grijeh, stići će ih Njegova srdžba, a nastradat će, na oba svijeta, onaj koga stigne ta srdžba.

(82) Ja, zaista mnogo opraštam onima koji se iskreno pokaju, vjeruju u ono što objavljujem, čine dobra djela, koja je islam ozakonio, a zatim ustraju na Pravoj stazi.

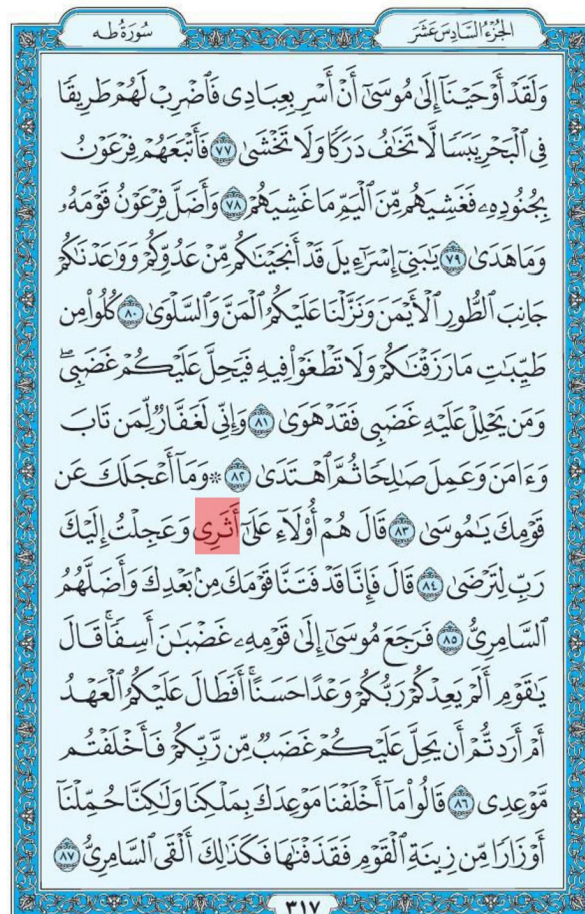
(83) Sveznajući Allah upitao je poslanika Musaa, alejhis-selam: "Zašto si požurio na desnu stranu Sinajske gore, o Musa, ostavivši svoje sunarodnike iza sebe?"

(84) Musa je odgovorio: "Moj Gospodaru, evo **ide za mnom narod moj, sustići će me**, a požurio sam Tebi da mnome budeš zadovoljan."

(85) I tad je Allah, džellešānuhu, izvijestio Musaa, alejhis-selam, da je njegove sunarodnike doveo u kušnju davši da počnu obožavati tele nakon što ih je on, Musa, napustio, i da je Samirija njegov narod u zabludu odveo.

(86) I Musa, alejhis-selam, vratio se svojim sunarodnicima kad su počeli obožavati tele, srdit i tužan zbog toga, **pa ih je žestoko ukorio**: "Narode moj, zar vam Allah, džellešānuhu, nije dao lijepo obećanje da će mi objaviti Tevrat i da će vas u džennet uvesti? Pa zar se vaše čekanje oduljilo pa ste zaboravili ili ste pak počeli smatrati da je ono tele ravno Allahu, htijući da vas stignu Allahova srdžba i kazna, pa ste prekršili obećanje koje ste mi dali da ćete do mog povratka pokorni biti!"

(87) Sinovi Israilovi odgovoriše svom poslaniku: "O Musa, nismo te iznevjerili kršeći dato obećanje od svoje volje, već smo nosili nakit faraonova naroda sa sobom i pobacali ga u neku rupu kako bi ga se riješili. A Samirija je uzeo šaku zemlje ispod Džibrilova konja i bacio ga na ono zlato i na vatru.

(88) I od istopljenog zlata Samirija je izlio sinovima Israilovim tele, bez duše, koje je davalo glas kao da muče, pa su zatim oni koji su time zavedeni, govoreći ono što nije istina, **rekli drugima**: "Ovo je tele vaš bog, pa ga obožavajte. Ovo je i Musaov bog, ali ga je on zaboravio i zapostavio."

(89) Zar oni koji su obožavali tele i koji su njime iskušani ne vide da je isto to tele materija, da ne govori niti se odaziva na poziv, te da ne može svojim obožavaocima, ni drugima, donijeti ni dobro ni zla ih sačuvati, pa na temelju čega su ga obožavali?

(90) Harun, alejhis-selam, upozorio je sinove Israilove prije nego što se Musa, alejhis-selam, **vratio**: "Narode moj, ovo tele kušnja je u koju ste dovedeni, da bi se znalo ko je iskren a ko lažac! Znajte da je Gospodar vaš Milostivi Allah, jedini Bog, samo je On dostojan da Mu robujete, a ne ono što vam korist ne može donijeti niti štetu otkloniti, pa slijedite mene u robovanju Allahu i slušajte moje zapovijesti da se klonete obožavanja drugog osim Njega!"

(91) Međutim, oni koji su obožavali tele rekli su Harunu, alejhis-selam: "Mi ćemo ipak obožavati ovo tele sve dok nam se ne vrati Musa."

(92) Nakon što se vratio, **Musa**

povika: "Harune, šta te je spriječilo, pa nisi pošao za mnom kad si vidio da su počeli obožavati tele, a ne Svemogućeg Allaha?"

(93) Zašto ih nisi ostavio i zaputio se za mnom? Jesi li se htio suprotstaviti mom naređenju da popravljaš stanje sinova Israilovih i da me mijenjaš?

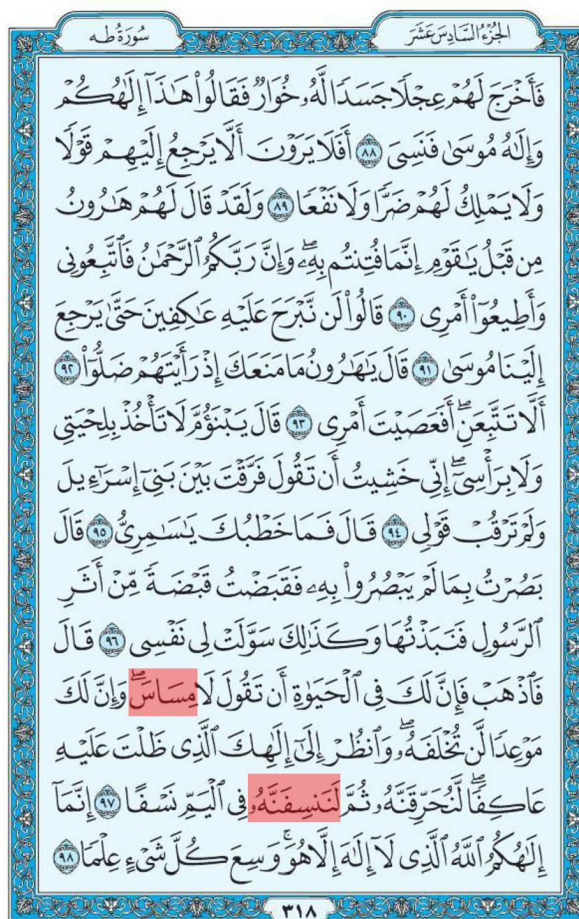
(94) Zatim je Musa, alejhis-selam, iz ljutnje, dohvatio Haruna za bradu i za kosu, vukući ga sebi, na šta je Harun rekao, **pokušavajući da ga odobrovolji**: "Brate moj, ne vuci me za bradu i za kosu! Ja imam opravdanje što sam ostao sa njima. **Plašio sam se ako pođem za tobom da će se podvojiti i da ćeš ti reći**: 'Ostavio si sinove Israilove razjedinjene, nisi im posvećivao pažnje i poslušao moju oporuku!'"

(95) Musa se utom obrati Samiriji: "Šta te ponukalo da zavedeš sinove Israilove i načiniš im tele koje su počeli obožavati?"

(96) Samirija odgovori: "Ono što drugi nisu vidjeli, ja sam vidio! Vidio sam Džibrila, alejhis-selam, da jaše na konju, pa sam uzeo šaku zemlje ispod kopita Džibrilova konja koju sam bacio na ono zlato u liku teleta, zatim je od toga postalo tele koje muče. Eto tako me je moja zločesta duša navratila na zlodjelo."

(97) Musa mu reče: "Gubi se odavde! Bit ćeš kažnjen time što ćeš živjeti sâm, izopćen i zanemaren, **a i time što ćeš cijelog života govoriti: 'Nikog ne mogu dotaći i neka me niko ne dotiče!'** K tome, **čeka te kazna na ahiretu**: Allah će te kazniti zbog golemog zločina koji si učinio navodeći sinove Israilove da obožavaju tele. Evo, pogledaj ovo tele koje ste obožavali, **a ne Svevišnjeg Allaha**: spalit ćemo ga, nesumnjivo, i njegov pepeo **rasuti** po moru."

(98) O ljudi, samo je Allah dostojan da Mu se robuje, On je vaš jedini Bog, Jedan Jedini, Koji nema saučesnika! On Svojim znanjem sve obuhvata, ništa Mu ne može umaknuti i ništa Mu nije nepoznato.

(99) Kao što ti je, Vjerovjesniče, Sveznajući Allah objavio kazivanje o Musau, alejhis-salam, i faraonu, isto tako, On ti objavljuje vijesti o prijašnjim poslanicima i drevnim narodima, kao satisfakciju i da te učvrsti time. O tome ti govori u časnom Kur'anu, u kojem su pouka i opomena onima koji žele pouku izvući.

(100) Ko okrene leđa Kur'anu koji se tebi objavljuje ne slijedeći njegove upute i ne postupajući u skladu s njegovim zabranama, doći će na Sudnji dan noseći golemi grijeh zbog toga i zaslužiti će bolnu kaznu.

(101) Takav će u bolnoj kazni vječno ostati, a jeziv će tovar na svojim leđima nositi na Dan ustanuća.

(102) To će biti onog dana kad melek puhne u rog, drugi put, radi nastupanja Časa suđenog i ožvljenja stvorenja. Tad će Svemogući Allah učiniti da meleki potjeraju nevjernike koji će biti **modrih očiju i kože; pomodrijet će zbog strahovitih prizora koje će vidjeti.**

(103) Nevjernici će se međusobno sašaptavati, veoma tiho, **i jedni drugima govoriti:** "U zagrobnom životu, nakon smrti, niste proveli više od deset noći."

(104) A Uzvišeni Allah savršeno zna o čemu će oni govoriti kad najučeniji i najrazboritiji među njima zaključi: "U zagrobnom životu ostali ste samo dan, ne više!"

(105) Božiji Poslaniče, nevjernici te pitaju šta će se dogoditi s planinama, na Sudnjem danu, pa ih izvijesti da će Allah, džellešahu, planine iščupati sa Zemlje i pretvoriti ih u prah.

(106) Pa će Zemlja nakon toga **ravnom glatkom ledinom postati; na njoj neće biti nikakvih građevina, a ni bilja.**

(107) Na Zemlji tad neće postojati **ni dolina ni brežuljaka, bit će sasvim ravna.**

(108) Na Dan ustanuća, ljudi će se odazvati glasniku, hrleći na stajalište, i svi će utišati svoje glasove, iz poniznosti i strahopoštovanja prema Allahu Velikom, samo će se šapat čuti.

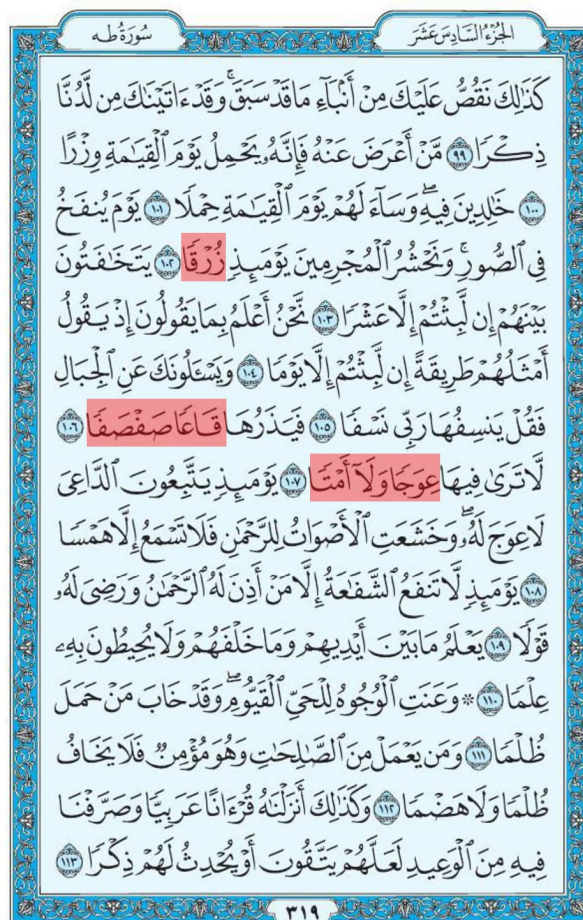
(109) Na Danu konačnog, strašnog polaganja računa od koristi će biti posredovanje samo onom kome Allah dozvoli da posreduje i bude zadovoljan da se zauzima, niko osim njih.

(110) Svevišnji Allah savršeno zna šta ljude čeka na ahiretu, On dobro zna šta su iza sebe ostavili na dunjaluku. Ljudi ne mogu znanjem obuhvatiti Allahovo Biće i svojstva.

(111) Svi će se ljudi Allahu, Živom i Vječnom, Onom Koji ne umire, Onom Koji uređuje sve što postoji pokoriti. A nastradat će i svaku će nadu izgubiti oni koji pred Allaha, izađu sa grijehom koji će ih upropastiti.

(112) Oni koji su činili dobra djela i, pored toga, vjerovali u Svevišnjeg Allaha i Njegove poslanike, neće se plašiti da će im dragi Allah učiniti nepravdu upisavši im grijeh koji nisu počinili ili ih zakinući u dobrim djelima koja su činili.

(113) Kao što smo objavili kazivanje o prijašnjim narodima, tako objavljujemo i ovaj Kuran na jasnom arapskom jeziku, pojašnjavajući u njemu razne vrste prijetnji, s ciljem da se poboje Allaha i da ih Kur'an podstakne na razmišljanje.

(114) Neka je Uzvišen Allah, Vladar kojem sva vlast pripada, koji je Istina i Njegove su riječi istina, On je visoko iznad onoga čime Ga oni opisuju. O Poslaniče, ne žuri s učenjem Kur'ana prije nego što Džibril završi njegovo dostavljanje, i
reci: 'Gospodaru, povećaj moje znanje.'

(115) Mi smo Ademu još davno naredili da ne jede plodove zabranjenog drveta i pojasnili smo mu posljedice tog djela, ali on je zaboravio i plod taj probao. Nismo vidjeli da je bio odlučan u pogledu sprovođenja te naredbe.

(116) Poslaniče, spomeni dan u kojem je Sveznajući Allah zapovjedio melekima da učine Ademu pozdravnu sedždu! I svi su Ademu pali ničice, samo Iblis koji je bio sa njima to nije učinio, on se uzoholio i usprotivio sedždi.

(117) Tad je Uzvišeni Allah kazao Ademu da je Iblis neprijatelj njemu i njegovoj ženi Havi, pa neka se pripaze i ne slijede njegova došaptavanja, jer bi ih on mogao iz dženneta izvesti i sasvim ih upropastiti.

(118) Imaš Moje obećanje da u džennetu nikad nećeš ogladnjati niti go biti, jer hrane ima u izobilju, a nećeš ni go biti, jer u džennetu ima dovoljno odjeće!"

(119) U džennetu ćete napojiti, nećeš nikad žeđ osjetiti, i hladom će te zaštititi pa te vreline sunca neće pogoditi.

(120) Međutim, **Iblis je počeo bajati Ademu zavodeći ga i ulijevajući mu lažne nade:** "Ademe, želiš li da ti ukažem na drvo zbog čijih ćeš plodova besmrtn postati, pa ćeš u džennetu vječno ostati i kralj u njemu zauvijek biti?"

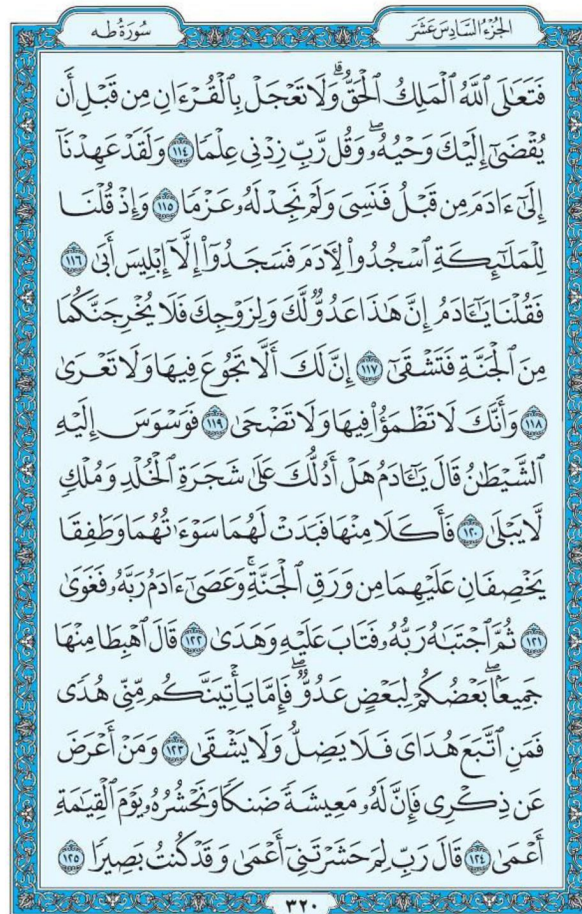
(121) Pa ipak, Adem i Hava pojedoh plodove sa zabranjenog drveta i ukazaše im se njihova stidna mjesta, zbog grijeha, a bila su pokrivena, i oni počeh po njima lišće džennetsko stavljati, da se pokriju. Adem se suprotstavio Allahovoj zabrani te je, jedući plodove s onog drveta, skrenuo i zastranio, što mu dozvoljeno nije bilo.

(122) Kasnije ga je Svevišnji Allah izabranikom učinio i Sebi ga približio, oprostio mu je grijeh i primio pokajanje te njega, Adema, premda je bio zastranio, na Pravi put izveo.

(123) Allah, džellešanu, naredio je da Adem i Hava napuste džennet i da se nastane na Zemlji, zajedno sa šejtanom, i rekao je da će njih dvoje i njihovi potomci biti u vječnom neprijateljstvu s Iblisom. A kad ljudima od Svevišnjeg Allaha dođe naputak posredstvom poslanikā, upućen će biti onaj ko bude slijedio poslanike, na dunjaluku, a sretan i počašćen na ahiretu. Allah će ga u džennet uvesti.

(124) Međutim, ko zanemari uputu i vjerovanje u Allaha, takav će nepodnošljivo teškim životom živjeti, na ovom i u zagrobnom životu. A na Danu ustanuća Allah će ga slijepim oživiti, nikakva izgovora takav neće imati.

(125) Onaj ko je okrenuo glavu od Allaha reći će: "Gospodaru moj, zašto si me doveo na stajalište slijepa kad sam na dunjaluku vid imao?"

(126) Allah će kazat tom čovjeku da ga je slijepim oživio zato što je okretao glavu od vjerovanja, Kur'ana i poslušnosti Allahu. Kao što je zanemarivao, na dunjaluku, poslušnost dragom Allahu, isto tako bit će i sâm zanemaren u paklenoj vatri.

(127) Eto tako će Svemoguću Allah kazniti sve one koji budu činili grijehe, ne budu vjerovali u Njega i budu zapostavljali dokaze od svoga Gospodara jasne. A znajte da je kazna na budućem svijetu strašnija, bolnija od teškog života na dunjaluku i u zagrobnom životu, vječna je, te nikad neće prestati.

(128) Zar bezbožnicima nije poznato koliko je Svemoguću Allah uništio grješnih naroda poricatelja, onih po čijim se selima i gradovima kreću nevjernici! U njihovom uništenju i ostacima njihovih sela i gradova jest pouka za **one koji imaju razuma**.

(129) I da Sveznajući Allah u praiskonu nije odredio da će biti ostavljeni do roka određenog, On bi ih kaznio odmah jer su kaznu zaslužili.

(130) Zato otrpi, Poslaniče, spletke i uznemiravanje nevjernika, slaveći i hvaleći Allaha, džellešanuhu, na sabahskom, podnevskom, ikindijskom, akšamskom i jacijskom namazu! Neki od ovih namaza obavljaju se prije sunčeva izlaska, neki prije njegova zalaska, a neki, opet, u noćnim satima, te na krajevima dana. Obavljaj namaze da bi te Allah, džellešanuhu, nagradio onim čime ćeš biti zadovoljan i da bi bio sretan spominjući ime svog Gospodara.

(131) I nemoj, diveći se i sa željom, gledati varljive ljepote i ukrase koje je Allah, džellešanuhu, dao nevjernicima na ovom, prolaznom svijetu! Oni su samo dovedeni u kušnju i smutnju pomoću njih, sve je to što im damo prolazno, a halal-nafaka i nagrada bolji su od tih prolaznih uživanja; a nagrada u džennetu vječno traje.

(132) Vjerovjesniče, naredi svojoj čeljadi da namaz uspostavljaju, strpljivo i odano, u pravom namaskom vremenu! Allah, džellešanuhu, ne traži od tebe da se sam hraniš, ili da nekog drugog opskrbljuješ, ta On tebe hrani. A lijep završetak u svakom pogledu čeka one koji se boje Uzvišenog Allaha, izvršavajući obaveze, a kloneći se zabrana.

(133) Bezvjerici će reći: "Zašto nam Muhammed ne donese kakvo čudo kojim će potvrditi da je zaista izaslanik Gospodara svjetova?" A zar im nije dovoljno to što je dragi Allah objavio ovaj Kur'an, nadnaravnu knjigu, Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, a koji je ovjera prijašnjim objavama!

(134) Da je Svemoguću Allah kaznio mekanske mnogobošce prije nego što je poslao Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, i objavio Kur'an, oni bi zacijelo, **na Sudnjem danu rekli pravdajući svoje nevjerovanje**: "Gospodaru naš, zašto nam nisi od Sebe poslanika poslao, pa da vjerujemo u objavu koju bi nam donio i zaputimo se Pravim putem prije nego što smo poniženi i osramoćeni u paklenoj vatri?"

(135) Reci, Poslaniče, **mekanskim poricateljima**: "Svi mi čekamo šta će se dogoditi, pa čekajte i vi, a neizostavno ćete saznati ko su bili sljedbenici prave vjere i ko je bio na Pravom putu: mi ili vi."

